

Ὁ καιρὸς ἐβελτιώθη ἐπαισθητῶς· ἡ ομίχλη διελύθη ἐντελῶς καὶ ὑπὲρ τοὺς καπνοὺς τῆς πόλεως φαίνεται πού κυανῇ ἀπόχρωσις οὐρανοῦ. Τὴν ὥραν ταύτην ἡ ὁδὸς βρίθει διαβατῶν, ἰδίως δὲ γυναῖκες διέρχονται γοργῶ βήματι αἱ μὲν πορευόμεναι εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, αἱ δ' ἐπανερχόμεναι ἐκεῖθεν ὡς δηλοῦσι τὰ χάρτινα δέματα, ἅτινα φέρουσιν ἀνὰ χεῖρας. Προσεγγίζουσιν αἱ ἡμέραι τῶν Χριστουγέννων καὶ πᾶσαι αἱ γερμανίδες ἀπὸ τῆς ἐκατομμυριοῦχου μέχρι τῆς πενεστάτης ἐτοιμάζουσιν ἐργόχειρα διὰ τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς γνωρίμους αὐτῶν, διότι ἡ συνήθεια τῆς ἀνταλλαγῆς δώρων τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπικρατεῖ κατ' ἐξοχὴν ἐν Γερμανίᾳ.

Μὴ ἔχων εὐαρεστοτέραν ἀσχολίαν περιεργάζομαι τὰ καταστήματα καὶ τὰς φυσιογνωμίας αὐτῶν. Αἱ γερμανίδες ὑπερέχουσιν ἀναμφισβήτητως τῶν γαλλίδων, ὡς πρὸς τὴν σωματικὴν εὐρωστίαν καὶ τὸ ἀνάστημα, ἀλλ' ὑπολείπονται ὡς πρὸς τὴν ἐλαφρότητα καὶ χάριν. Συντελεῖ δὲ εἰς τοῦτο κυριώτατα ἡ ἔλλειψις καλαισθησίας περὶ τὴν ἐνδυμασίαν. Βεβαίως πλείσται, τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἰδίᾳ, γνωρίζουσι πῶς νὰ ἐνδυθῶσι, ἀλλὰ γενικῶς αἱ γυναῖκες περιβολαὶ εἶνε τερατώδεις συνδυασμοὶ σχημάτων καὶ χρωμάτων.

Αἱ τῶν γερμανίδων φυσιογνωμίαι κερδίζουν πολὺ ὡς ἐκ τοῦ λευκοῦ καὶ ροδαλοῦ χρώματος τῶν παρειῶν καὶ τῆς χρυσιζούσης κόμης· διὰ τοῦτο ἐξ ἀποστάσεως μεταξὺ τριῶν νέων γυναικῶν αἱ δύο φαίνονται εὐμορφοί, οἱ δὲ μύωπες δύνανται νὰ νομίζωσιν ὅτι ζῶσιν ἐντὸς λαοῦ αἰθεροπλάστων νηρηίδων. Ἀλλ' οἱ ὀξυδερκέστεροι, προσεγγίζοντες ἀνακαλύπτουσιν ὅτι ὡς αἱ πολυχρωμοὶ εἰκόνες, οὕτω καὶ αἱ γερμανικαὶ φυσιογνωμίαι χάνουσι πολὺ ἐκ τοῦ πλησίον. Κυριώτατα στεροῦνται ἰσχυρῶν γραμμῶν, ἡ κατατομή των δὲν ἔχει διακεκριμένας καὶ ἐμφαντικὰς τὰς καμπυλότητας, καὶ τὸ βλέμμα των τὸ γαλανὸν καὶ γαλακτώδες, ἂν κατοπτρίξῃ τὴν διαύγειαν λίμνης, ἀλλὰ στερεῖται τῆς ἀγρίας ποιήσεως ὠργισμένου πελάγους. Ἐν γένει αἱ βόρειαι οὗται φυσιογνωμίαι δὲν ἔχουσιν ἐκφράσεως δύναμιν, οἷαν αἱ μεσημβριναί. Ὅ,τι δύναται νὰ εἴπῃ μία Ἀνατολίτις διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ Γερμανὶς δύναται μόνον νὰ συλλαβίσῃ διὰ τῶν χειλέων. Ἀλλ' ἂν ἐτέρου ἐν τῇ γλυκεῖᾳ ταύτῃ ἀπαθείᾳ ἐκδηλοῦται τόση ἡμερότης ἡθους, τόση εὐγένεια ψυχῆς, τόση ἀγαθότης καρδίας, ὥστε θέλγουσιν, θέλγουσιν αἱ κόραι τοῦ Βορρᾶ, ὅσον αἱ κόραι τῆς Μεσημβρίας. Προσθετέον δ' ἔτι ὅτι ἐν τῷ ψυχρῷ κλίματι, ἐν ᾧ ζῶσιν, ἔχουσαι πλείστην ἀνάγκην θερμότητος εὐκόλως προσεγγίζουσιν εἰς τὴν πυρὰν τοῦ Ἑρωτος καὶ πιστεύουσι καὶ ἀπατῶνται. Ἀπατῶμεναι δὲ πίπτουσιν ἄνευ μνησικακίας εὐγενὴ θύματα τῆς ἰδίας εὐπιστίας καὶ ἀγαθότητος.

Ἡ Ἰσπανὶς ἀπατωμένη σύρει τὸ ἐγχειρίδιον κατὰ τοῦ ἀπατεῶνος, ἡ γερμανὶς προδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ φιλάτου πνίγεται εἰς τὸν ποταμόν.

Ἀλλ' ἡ γερμανὶς δὲν αὐτοκτονεῖ μόνον ἐξ Ἑρωτος, ὑπάρχουσι πλείστα παρὰδείγματα καθ' ἃ λεπτή, εὐγενεστάτη φιλοτιμία ὥθησεν ἀτυχῇ πλάσματα εἰς τὴν ἀπώλειαν.

Ἄν ἡ φύσις δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὰς τὴν δύναμιν νὰ ἐκφράζωσι τὰ αἰσθήματα τόσον εὐγλωττως ὡς αἱ μεσημβριναί, ἀλλὰ κατὰ βάθος ἔπλασεν αὐτὰς πολλῶ πλέον εὐαισθήτους. Τὰ ψυχρὰ αὐτὰ μαρμάρινα σώματα γίνονται Γαλάταιαι εἰς τοῦ πρώτου Πυγμαλίωνος τὴν ἐρωτικὴν ἐκδήλωσιν.

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἣν ἐμποιοῦσιν εἰς τὸν ξένον αἱ γυναῖκες τῆς Γερμανίας εἶνε ὅτι ὑπερέχουσι τῶν ἀνδρῶν, τὴν ἐντύπωσιν δὲ ταύτην ἐμποιοῦσι καὶ αἱ Ἀγγλίδες κατὰ τὴν γνώμην σεβαστοῦ φίλου, ὅστις ἐκ τούτου λαμβάνων ἀφορμὴν μοι ἔγραφε προχθές:

«Μήπως τοῦτο εἶνε σύμπτωμα καὶ ἔνδειξις τῆς σχετικῆς ὑπεροχῆς ἔθνους ἀπὸ ἔθνους; Ἄς εὐχόμεθα τότε καὶ εἰς ἡμᾶς αἱ Ἑλληνίδες μίαν ἡμέραν ν' ἀποκτήσωσιν οὕτω τὰ πρωτεῖα.»

*

Νυκτώνει τόσον ἐνωρίς. Ἀπὸ τὰς 4 ἡναγκάσθην ν' ἀνάψω τὸ φῶς, μολοντί τὸ δωμάτιόν μου εἶνε φωτεινότατον. Ἄλλοι ἐργάζονται μὲ τὸν λύχνον ἀπὸ τὰς 3 καὶ δὲν εἶνε ὀλίγα τὰ καταστήματα καὶ ἐργαστήρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων βεβαιεῖ ἀδιάκοπος νύξ. Πανοραματικὴ εἶνε ἡ θέα τῆς μικρᾶς καὶ εὐρείας ὁδοῦ· τὰ παντοειδῆ καταστήματα προβάλλουσι κατάφωτα τὰ υἱερόπρακτα αὐτῶν παράθυρα. Ἐδῶ πορσελάνας παμποικιλίας, παρέκει χιλιάδες λαίμοδετων, παρὰπλεύρως ψευδόχρυσα κοσμήματα, ἔπειτα σιγάρων θήκη, ἔπειτα κρεάτων τμήματα καὶ ζυμαρικὰ καὶ φωτογραφήματα καὶ φιάλαι οἰνοπωλείου, ὅλα ταῦτα διαδοχικῶς ἐντυποῦνται καὶ συμμίγνυνται μαγευτικώτατα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ θεατοῦ. Μέσῳ δὲ τῆς μικρᾶς ἀλύσου τῶν φανῶν ἀκινήτουσιν αἱ σιδηρεῖ στήλαι τῶν γνωστοποιήσεων κατάρρακτοι ὅλαι ἐκ πολυχρῶμων ἐμπλάσטרων, ἥτοι προγραμμάτων θεάτρων, ἀγγελιῶν καταστημάτων, ἀγυρτικῶν προκηρύξεων. Καὶ συλλογίζομαι ὅτι τοιαῦται στήλαι ἂν ἰδρύνοντο εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν δὲν θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο μόνον πρὸς τοιχοκόλλησιν γνωστοποιήσεων.

Ἡμεῖς εἴμεθα πρακτικώτεροι.

Δ*

Ὅσοι νεώτεροι εἴμεθα τόσῳ μᾶλλον μένομεν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς φωτογραφίας μας.

Ἀπόλαυε τῆς νεότητος οὕτως ὥστε νὰ μείνη τι καὶ διὰ τὸ γῆρας.